مردم

ارگان مرکزی حزب تودهٔ ایران

«ما برای سرگرمی اسلحه نمی خریم»

«ما برای سرگرمی اسلحه نمیخریم» و «در امور سیاسی جزئیات را نمیتوان مطرح کرد.» این دوجمله پاسخی است که شاه بمخبر روزنامه مصری الاهرام در مورد خرید اسلحه داد و رادیو تهران آن را بنقل از «یونایتد پرس» روز ششم دیماه منتشر کرد. شاه در جواب این سئوال که اسلحه را برای چه میخرد، همواره کوشش میکرد بنوعی هدف این خرید های شگفت انگیز اسلحه را توجیه کند.

اما این بار پاسخ او در یك جمله کوتاه طبق این عبارت معروف که میگوید «گاهی حقیقت خودبسخن میآید» واقع گویانه وباچگونگی استفاده از این سلاحها مطابقت دارد. مسلم است که شاه برای سرگرمی نیازی به اسلحه ندارد. او باندازه کافی انواع سرگرمیهای لذت بخش دارد. او اسلحه را برای بسیج یك ارتش دویست و پنجاه هزار نفری بمنظور اجرای سیاستی که «جزئیات

دنباله در صفحه ۲

تحریکات امپریالیسم امریکا

علیه کشور های نفتخیز محکوم به شکست است

واکنش دولت امریکا نسبت به تصمیمات اجلاسیهٔ اخیر اوپك، بکار گرفتن کلیه وسائل اعمال فشار سیاسی و اقتصادی نسبت به کشور های نفتخیز درحال رشد و تکیه بیشتر روی دخالت مسلحانه نظامی دراین کشور ها بوده است. از آنجا که چنین واکنشی باز گشت بدوران معروف به «دیپلماسی اوله توپ» است، اقدامات تحریك آمیز و تهدیدات نظامی امریکا باخشم افکار عمومی جهانیان، بویژه با پاسخ دندان شکن همهٔ کشور های نفتخیز مواجه شده است. ملل جهان، از آنجمله مردم ایران تهدیدات امپریالیسم امریکا را قبیح میکنند و با تکیه به مبارزات وسیعتر و قدرتمند نظیر استیفای کامل حقوق ملی در نفت به این توطئه ها پاسخ میدهند.

در اجلاسیه اخیر اوپك کشور های نفتخیز در حال رشد از اقدام به افزایش قانونی بهای نفت بمیزان بیست تا سی در صد که از نظر تشدید تورم در کشور های سرمایه داری ضرور است خود داری کردند و فقط به تثبیت قیمتهای موجود اکتفا نمودند. امپریالیسم و حامیان کارتل که قبل از اجلاسیه اوپك کوشیده بودند با توسل به فشار سیاسی و تهدیدات اقتصادی بهای نفت را پائین بیاورند در توطئه خود با شکست مواجه شدند. اکنون امپریالیسم امریکا بجای آنکه ازشکست توطئهٔ اخیر و اصولا ناکامی اقدامات یکساله پس از تشکیل کنفرانس واشنگتن در فوریه ۱۹۷۴ نتیجه گیری کند و به شناسائی حقوق قانونی کشور های نفتخیز تن در دهد تهدیدات سیاسی و اقتصادی وحتی نظامی را پشتوانه مقاصد امپریالیستی خود قرار داده است.

در همین دو هفته اخیر دولت امریکا بیك رشته اقداماتی نظیر تشکیل «باشگاه بین المللی انرژی»، پیشنهاد ایجاد «صندوق کمك متقابل» کشورهای مصرف کننده، فروش طلا بااستفاده ازقیمت بازار آزاد وبالاخره محدودیت بازرگانی و گمرکی برای واردات نفت به داخل امریکا دست زده است، که همهٔ آنها درجهات مختلف متوجه تضییع حقوق کشور های نفتخیز است. امپریالیسم امریکا با این اقدامات میخواهد مجموعهٔ کشورهای مصرف کننده نفت غرب را در پناه تحریکات خود بمبارزه علیه کشورهای نفتخیز وادار کند وباصطلاح جبهه مصرف کنندگان نفت را علیه تولید کنندگان سرهم بندی نماید. همچنین هدف تصمیمات اقتصادی و گمرکی اخیر دولت امریکا در فشار قرار دادن کشور های نفتخیز در حال رشد نظیر ونزوئلا در امریکای لاتین و کشور های عربی است که مصمم اند با ملی کردن کامل صنایع نفت از حقوق ملی خود در نفت دفاع نمایند.

همراه با بکار گرفتن همه اهرمهای فشار سیاسی و اقتصادی علیه کشورهای نفتخیز، اکنون امپریالیسم امریکا دیگر علناً و در سطح سیاست دولتی به تهدید نظامی کشور های نفتخیز پرداخته است. وزیر خارجهٔ امریکا کیسینجر و سپس رئیس جمهور جرالد فورد در واقع آخرین مقامهای دولت امریکا هستند که علناً از دخالت مسلحانه در امور کشور های نفتخیز، بویژه کشور های عربی حوزه خلیج فارس صحبت بمیان آورده اند. جالب اینکه اکنون دیگر تهدید دخالت نظامی امریکا با حرکت ناوگان هفتم در جهت اقیانوس هند، منجمله حرکت ناو هواپیما بر «انترپرایز» در جهت نامعلوم همراه است که نمیتوان خطر آن را نادیده گرفت.

وضعی که امپریالیسم امریکا درمعارضه باخواست های قانونی کشور های نفتخیز بوجود آورده بیش از آن خطرناك است که بتوان در برابر آن سکوت نمود. نه فقط در کشور های نفتخیز در حال رشد و در کشورهای سوسیالیستی که از منافع قانونی این کشور ها حمایت میکنند، بلکه در کشور های غربی و حتی در خود

دنباله در صفحه ۲

مبارزهٔ متشکل زنان

شرط ضرور پیروزی آنهاست

روز ۱۴ دی امسال در تهران جلسه ای بریاست اشرف پهلوی زیر عنوان «کنگرهٔ بزرگداشت چهلمین سال آزادی زن» با شرکت شاه و فرح وجمعی از زنان تشکیل شد. شاه درنطق افتتاحی خود از رضاشاه «کبیر» تجلیل کرد که گویا چهل سال پیش زنان را «آزاد» ساخته است. شاه فاصله سالهای ۱۳۱۴-۱۳۴۴ یعنی ۲۸ سال مبارزه عنودانه زنان ایران را برای احراز حقوق برابر عمداً فراموش کرد و با یك خیز بزرگ خود را بسال ۱۳۴۲ رساند که گویا «انقلاب سفید» او برابری زن و مرد را تأمین نمود. اما هنگامیکه نوبت به سخنرانان کنگره رسید، دیگر چشم بستن بر روی همه تبعیضاتی که در مورد زنان وجود دارد ممکن نبود.

نماینده زنان کارگر اجرای قوانین کار را در باره زنان خواستار شد تا برابری دستمزد وتضمین شغلی آنان رعایت شود. او خواستار تأسیسات رفاهی برای زنان کارگر شد تا انجام مسئولیت مادری آنانرا تسهیل کند. او خواست کار نیمه وقت برای زنان در نظر گرفته شود تا فرصت انجام وظایف خانوادگی خود را داشته باشند. نماینده زنان شاغل صریحاً گفت که بما زنان، مشاغل دست دوم و کم درآمد و یکنواخت واگذار میشود. او گفت با آنکه زن و مرد با تحصیلات برابر وارد خدمت میشوند، ولی زنان باید از مشاغل پائین شروع بکار کنند و در راه ترقی و پیشرفت آنها موانع بسیار وجود دارد. او خواست که به اشکال سنتی تبعیض در تقسیم کار میان زن و مرد پایان داده شود. او خواست که زنان تأمین شغلی داشته باشند ودرنتیجه حاملگی ویا بچه دار شدن شغل خود را از دست ندهند. او یادآور شد که باید قبل از استخدام نیروی کار از خارج، از نیروی کار زنان ایران استفاده شود. نمایندهٔ زنان خانه دار تغییر تمام قوانینی را خواستار شد که بنحوی با اصول اعلامیهٔ جهانی حقوق بشر مغایرند، او گفت تمام قوانین باید در جهت رفع تبعیض از زنان تکامل یابند.

با آنکه خواستهای مطروحه در کنگرهٔ فرمایشی تصویر کامل محرومیتهای اجتماعی، اقتصادی و سیاسی زنان ایران نیست، ولی نیمرخی از این محرومیتها را نشان میدهد. واقعیت آنست که برخلاف دعاوی سران رژیم، نه رضا شاه ناجی زنان ایران بود و نه محمد رضا شاه. فرمان چادر برداری در سال ۱۳۱۴ فقط و فقط ثمره فرعی و ناقص مبارزات زنان مبارز ایران بود که از دوران انقلاب مشروطیت حقوق برابر خود را طلب میکردند. رضا شاه با فرمان چادر برداری و ورود قشری از زنان و دختران به مدارس و دانشگاهها

دنباله در صفحه ۲

تظاهرات وسیع دانشجویان ایرانی و اتریشی علیه شاه

روز ۱۴ ژانویه (۲۴ دی ۱۳۵۳) ساعت ۵ بعد ازظهر گروهی از جوانان و دانشجویان کمونیست اتریش بنمایندگی از طرف همهٔ کمونیستها و ترقی خواهان اتریش در برابر هتل امپریال محل اقامت ۵ روزه شاه در وین علیه دیکتاتور ایران تظاهر کردند. تظاهر کنندگان تصویر بزرگ رفیق شهید پرویز حکمت جو عضو کمیته مرکزی حزب تودهٔ ایران را با شعارهای زیر همراه داشتند:

— ایران کشور ترور، اختناق و شکنجه است!
سازمان امنیت آزادیخواهان ایران را شکنجه میکند.
— زندانیان سیاسی را آزاد کنید!
— دست ارتجاع ایران از رزمندگان ظفار کوتاه!
— تظاهر کنندگان اعلامیه ای هم در پنجهزار نسخه بمضمون زیر پخش کردند:

جلاد ایران دوباره به وین آمده است، ایران از طرف امریکا نقش ژاندارم منطقه را بعهده گرفته است، رژیم ایران وظیفه دارد که نهضت ضد امپریالیستی مردم ایران و سایر خلقهای منطقه را سرکوب کند و هدفهای اقتصادی و استراتژیك امپریالیسم را تأمین نماید. ایران به زندان بزرگی تبدیل شده است. کارگران و زحمتکشان در وضع بدی بسر میبرند. در اعلامیه از قتل رفیق شهید حکمت جو توسط سازمان امنیت یاد شده است. هتل امپریال از طرف پلیس اتریش حفاظت میشد ولی برخوردی روی نداد. مأموران سازمان امنیت ایران که در جلوی هتل بودند، چون قدرت عمل نداشتند از خشم بخود می پیچیدند.

☆ ☆ ☆

روز چهار شنبه ۱۵ ژانویه (۲۵ دی ۱۳۵۳) ساعت ۵ بعد ازظهر میتینگی باشرکت چندین ده هزار نفر از دانشجویان ایرانی و اتریشی بمناسبت اقامت شاه در وین وبرای اعتراض به رژیم ضد ملی وضد دموکراتیك ایران در جلوی دانشگاه وین تشکیل شد. دانشجویان ایرانی شرکت کننده در میتینگ از تمام شهرهای اتریش آمده بودند. شعارهای شرکت کنندگان در میتینگ عبارت بود از: زنده باد همبستگی جهانی آزادی برای زندانیان سیاسی - پیروز باد رزمندگان ظفار مرگ بر رژیم شاه. سخنران اتریشی از تسلط رژیم ترور واختناق در ایران وسیاست تسلیحاتی ونظامیگری رژیم ایران و نقش آن بعنوان ژاندارم خلیج فارس، از کشتار سازمان امنیت از جمله قتل رفیق حکمت جو عضو کمیته مرکزی حزب توده ایران و از فقر زحمت

دنباله در صفحه ۲

آدمکشان ساواك

فشار بر زندانیان سیاسی را تشدید نموده اند

فشار بر زندانیان سیاسی مقاوم و پیکارجو در دوران اخیر باز هم شدت بیشتری یافته است. بدنبال قتل رفیق قهرمان ما پرویز حکمت جو در زیر شکنجه، عده ای دیگر از زندانیان قدیمی را بزیر شکنجه کشیده اند. شاه دستور داده که شکراله پاك نژاد را بپای تلویزیون ببرند و او را مجبور به تسلیم نمایند. شکراله پاك نژاد که پنج سال پیش بدون هیچ جرمی بحبس ابد محکوم شد در دادگاه نظامی، با شهامت یك انقلابی از جنایات ساواك پرده دری نمود. او در دادگاه گفت که از او خواسته اند اعتراف کند که کمونیست است و بکار جاسوسی اشتغال داشته و چون امتناع نموده او را ۱۸ روز تمام شکنجه داده اند و حتی در دل شب برای ایجاد ترس، او را بچوبهٔ تیر باران بسته اند. پاك نژاد اعلام نمود «من تنها کسی نیستم که شکنجه شده ام، تمام متهمینی که دراینجا حضوردارند شکنجه شده اند. آیا انجام چنین شکنجه هائی درعصر فضا و قمر مصنوعی باعث خجالت نیست؟» شاه که همانموقع در مورد شکنجه پاك نژاد از سوی خبرنگاران خارجی مورد سئوال قرار گرفت در پاسخ گفت: «نیازی باین کار نبود. او که زندانی ماست مگر نمیتوان پس از محکومیت او را شکنجه داد؟» و اکنون شاه همین نیت رذیلانه را اجرا میکند. اکنون پاك نژاد، حسن ظریفی و مسعود بطحائی را که چند سال از محکومیت شان میگذرد به «کمیته» برده اند و شدیداً آنها را شکنجه میدهند. طبق خبر دیگری که بما رسیده محمد رضا پرتوی که در یك درگیری با مأموران ساواك بهایش تیر خورده و اکنون در زندان پندر عباس اسیر است، حالش وخیم و مرگ او تقریباً حتمی است. مأموران جنایتکار ساواك عمداً تیر را از پای او دیر درآورده اند.

هر چه مبارزه مردم علیه رژیم ضد ملی و ضد دموکراتیك اوج میگیرد، فشار سازمان جاسوسی و آدمکشی ساواك تشدید میشود، تا شاید مردم را به تسلیم و سکوت مجبور سازند. ولی این امید عبثی است. مبارزه مردم تا سرنگونی رژیم مستبد و آدمکش شاه و پیروزی نهائی ادامه خواهد یافت.

مبارزات وسیع صنفی، سیاسی و طبقاتی است

جنبش کارگری در کشور ما در برابر اوج مجدد مبارزات وسیع اقتصادی، سیاسی و طبقاتی قرار دارد. هم اکنون مبارزات وسیع صنفی بمنظور بهبود شرایط کار توده کارگران ضرورت حادی پیدا کرده است.

دستمزد کارگران که قبلا هیچ تناسبی باگرانی سالهای اخیر و افزایش هزینهٔ زندگی نداشت اکنون در نتیجه تورم ارزش خود را بکلی از دست داده است. حد اقل دستمزدها در سطح کشور به ۱۰۰ ریال در روز نمیرسد. حال آنکه بنابه اعتراف خود مقامات دولتی قبل از گرانیهای اخیر حقوق ماهیانه ۱۲۰۰ تومان نیز برای تأمین حد اقل احتیاجات یك خانوار کافی نبود.

روز کار که طبق قانون باید به هشت ساعت محدود گردد تحت عنوان اضافه کار حتی در واحدهای بزرگ تولید ماشینی به ۱۲ ساعت و بیشتر بالغ میشود. در دهها هزار کارگاههائی که از شمول قانون بر کنار مانده اند اصولا از محدودیت ساعات کار روزانه حرفی در میان نیست. هنوز هم کارفرمایان استفاده از روز های جمعه و مرخصی سالیانه را برای کارگران توقع غیر قابل قبول تلقی میکنند. در کارخانه ها و کارگاهها تا همین امروز جرائم گوناگون و بسیاری مورد استفاده کارفرماست که از پرداختهای غیر قانونی از دستمزد کارگر گرفته تا تنبیهات بدنی را شامل میشود.

دو سوم از مجموعه کارگران شاغل در صنایع و خدمات تا همین امروز از بیمه های اجتماعی ومزایائی که طبق قوانین موجود شامل حال بیمه شدگان میشود محروم نگاهداشته شده اند. اجرای بیمه درمورد کارگران ساختمانی و کشاورزی با آنکه از یك دهه قبل رسماً مطرح گردیده همچنان در مرحله حرف باقی مانده است. بیمه شدگان از دریافت کمك بهداشتی و درمانی و استفاده ازمستمری از کارافتادگی وبازنشستگی محرومند وحق نظارت برسازمانی را که قانوناً متعلق به آنهاست ندارند.

کارگران برای بهبود شرایط کار وزندگی ولااقل محدود ساختن استثمار در چهار چوب قوانین موجود به تشکل صنفی و فعالیت آزاد سندیکائی و اتحادیه ای احتیاج مبرم دارند. لیکن سازمانهای پلیسی، بویژه سازمان جهنمی امنیت درهمان چهار چوب قوانین مصوبه خود رژیم هم، به کارگران حق فعالیت نمیدهد.

احزاب دولتی «ایران نوین» و «مردم»، با نفی مبارزات کارگری، حتی مبارزات صنفی، کارگران را در وضع بسیار ناگواری قرار داده اند. نتیجه فعالیت این احزاب مدعی حمایت از منافع کارگران سلب قدرت سازمانی از کارگران و خلع سلاح استثمارشوندگان در برابر استثمار کنندگان و دولت حامی آنان بوده است. هم چنین از تبلیغ این ادعای باطل که گویا خود رژیم مطالبات کارگران را برمیآورد و «مراحم ملوکانه» شامل حال کارگران است جز تشدید استثمار ومحرومیت کامل از حقوق اجتماعی و سیاسی نتیجه دیگری عاید کارگران نشده است.

ویژه گی شرایط حاضر در آنست که سیاست

دنباله در صفحه ۲

یـادی از علی امید

روز ٤ دی ۱۳۵۲ شعلهٔ زندگـی سراسر پیکار علی امید خاموش شد . رفیق علی امید عضـو حـزب کمونیست ایران ، از فعالین شورای متحده مرکزی و عضو حزب توده ایران بود . او در اعتصاب ۲۰هزار نفری ۱٤ اردیبهشت سال ۱۳۰۸ نفتگـران آبادان که مستقیماً زیر رهبری حزب کمونیست ایـران قـرار داشت ، نقش فعال و سازنده ایفاء کرد . پلیس رضا شاه در سال ۱۳۱۰ بعلت تعلق وی بحزب کمونیست او را بازداشت نمود . او ده سال در زندان گـذراند و پس از سقوط دیکـتاتوری رضا شاه در سال ۱۳۲۰ ، از زندان آزاد شد . رفیق امید بعد از آزادی از زندان بلا فاصله فعالیت سیاسی خود را از سر گرفت . اودر ایجاد اتحادیه های کارگری در تهران و خـوزستان در اعتصابهای آغاجاری و آبادان و بویژه در اعتصاب عمومی کارگری در تیر سال ۱۳۲۵ نقش رهبری کننده داشت . علی امید در دوران فعالیت خود در شورای متحده مرکزی و حزب توده ایران بار ها مورد پیگـرد مأموران شهربانی قرار گرفت و زندانی شد . او که‌از حیثیت و اعتبار فراوانی در میان طبقه کارگر ایران بر خوردار بود ، در دوران حکومت مصدق هنگام انتخابات مجلس از طرف جمعیت مبارزه بااستعماربعنوان نامزد نمایندگی زحمتکشان آبادان معـرفی شد . پس از کودتای ۲۸ مرداد و تسلط ارتجاع سیاه بر میهن ما علی امید مجدداً دستگیر و زندانی شد و سالـهای زندان را با بردباری و استواری بپایان رساند .

یاد رفیق علی امید در خاطـره دوستان و همرزمان او پیوسته زنده و پایدار است .

دنبالـه ازصفحه ۱

مبارزه متشکل زنان

در واقع میخواست برای صنایع نوپای کشور نیروی کار ارزان تهیه کند . او با استقرار یك رژیم ضد ملی و ضد دموکراتیك نه تنها راه را برای تحقق شعار هـای جنبش مترقی زنان سد کـرد ، بلکه عرصه را بر این مبارزه تنگ ساخت . محمد رضا شاه نیز ۲۲ سال در برابر خواست حزب توده ایران و سازمانهای واقعی زنان کـه از حمایت حـزب برخوردار بودند و برابری زن و مرد را طلب میکردند مقاومت نمود و سر انجـام کـه مجبور به عقب نشینی شد ، زنان توانستند حق انتخاب کردن و انتخاب شدن بدست آورند، آنهم درشرایطی که دیکتاتوری شاه عملا این حق را از زن و مرد بازستانده است . در قوانین مدنی تغییراتی بسود زنان داده شده ، ولی هنوز در این‌عرصه وعرصه‌های‌دیگرقوانین کهنه وارتجاعی زنجیردست وپای زن است . اگر اکنون پس از ۱۱ سال از « انقلاب سفید » شاه ، و دعاوی مکرر او در بارهٔ برابری کامل زن و مرد ، بار دیگر مواردی از محرومیتهای زنان در کنگره ای کـه بدستور اشرف تشکیل شده بازگـو میشود و در قطعنامه آن انعکاس مییابد ، بهیچوجه تصادفی نیست . مبارزه زنان مترقی در صحنه جهـانی بخاطر رفع تبعیض از زنان و در نتیجهٔ تخصیص سال ۱۹۷۵ به سال زن ازسوی سازمان ملل متحد، نارضایتی زنان ایران از تبعیضات و ناروائیهـا و مبارزه آنهـا در این راه از یکسو و نیازمندی سرمایه داری رو به رشد ایران از سوی دیگـر ، رژیم شاه را مجبور کرد تا به برخی از این تبعیضات اعتراف کند و رفع آنان را به زنان وعده دهد . اما زنان آگـاه و مبارز ایران خوب میدانند که نباید باین وعده ها دل خوش کنند و دست روی دست بگذارند . آنها ضمن آنکه میدانند برابری کامـل زن و مرد فقط با استقرار سوسیالیسم میسر است مطمئن اند که تأمین خـواست هـای زنان در چارچـوب ناقص نیز کار یك رژیم ضد خلقی نیست و برای تحقق این هـدف باید یك رژیم ملی جانشین رژیم کنونی شود . اما این امر نیز بدیهی است که تا آنزمان نباید بیکار نشست و با مبارزهٔ متشکل میتوان رژیم را اینجا و آنجا بعقب‌نشینی مجبور کرد . بدینجهت است که باید نیروی زنان کارگر ودهقان وکارمند و خانه‌دار همه دراین راه بسیج شود . پیروزی زنان در هر عـرصه ای از این مبارزه ، مقدمه ای برای پیروزیهای بعدی خواهد بود .

مینو

نیروی مردم در زندانها را میگشاید
آریسمندی از زندان آزاد شد

رودنی آریسمندی ، دبیر اول حزب کمونیست اوروگوئه ، یکـی از رهبران برجسته جنبش کارگری امریکای لاتین و از تئوریسین های جنبش جهانی کمو نیستی و کارگری از زندان آزاد شد . آریسمندی در ماه مه سال ۱۹۷٤ از پی غیر قانونی کردن احزاب وسازمانهای مترقی ودموکراتیك توسط رژیم دیکتاتوری اوروگوئه بازداشت و زندانی شده بود .

بازداشت آریسمندی موج اعتراض در اوروگوئه و در سراسر جهان در میان نیرو های مترقی و دموکرا تیك برانگیخت . مردم اوروگوئه و آزادیخواهان‌سراسر جهان بعلامت همبستگی با مبارزات عادلانه حزب کمو نیست اوروگوئه ، با تشکیل میتینگ ها ، دمونستراسیونها و ارسال نامه ها و تلگرافها ، آزادی آریسمندی را خواستار شدند . سرانجـام موج همبستگـی ، رژیم دیکتاتوری را مجبور کرد تا آریسمندی را از زندان آزاد سازد . آزادی آریسمندی یکی از پیروزیهای مهم تمام ترقیخواهان و عناصر دموکرات در عرصهٔ مبارزه علیه رژیمهـای فاشیستی و استبدادی و پیروزی حـزب کمونیست اوروگوئه و مردم اوروگوئه در مبارزه عادلانه علیه رژیم ترور و اختناق است .

☆ ☆ ☆

روز ۲۷ دسامبر سال ۱۹۷٤ (٦ دی ۱۳۵۳) عـده ای افـراد مسلح در پایتخت نیکاراگوئه ، بخانه ای که جمعی از دیپلماتها در آنجا به ضیافت دعوت شده بودند ، هجوم بردند و چند تن از آنان و از جمله وزیر امور خارجه نیکاراگوئه را بعنوان گروگان‌دستگیر نمودند . مهاجمان شرط آزادی گروگانها را آزادی ده تن از زندانیان سیاسی قرار دادند . سرانجام‌دولت نیکاراگوئه مجبورشد به‌خواست مهاجمان پاسخ دهـد و بدینسان ده نفر از زندانیان سیاسی آزاد شدند و با هـواپیما نیکاراگوئه را به مقصد کوبا ترك کردند . مقامات کوبا موافقت نمودند که هواپیما در فرودگاه هاوانا پایتخت کوبا فرود آید .

دنباله از صفحه ۱

«ما برای سرگرمی اسلحه نمی خریم»

آنرا » نمیتواند مطرح کند خریداری کرده وهم‌اکنون این ارتش را بکار انداخته است . اما این « جزئیات » که مجموعاً سیاست کلی شاه را تشکیل میدهدباستناد واقعیات چنین است :

۱ ـ تجاوز ومداخله نظامی درعمان هم اکنون بیش‌از یکسال است که ارتش ایران وارد خاك عمان شده و بکشتار مردم بیگناه و دامها و سوختن کشتزارهای این سامان بنام کمك بسلطان قرون وسطائی عمان ، مشغول است . هدف این لشگر کشی سرکوب‌جنبش خلق عمان برهبری جبهه خلقی آزادی عمان ، اشغال عملی خاك این کشور ، آزمودن وآزموده کردن‌سلاح های مدرن ارتش ایران است که‌به بهـای خون مردم بیگناه عمان و سربازان ایران و صـرف میلیـاردها ریال درآمد کشور تمام میشود. نتیجه این لشگرکشی راپس‌از یکسال وبعد از سه حمله « بزرگ» که سومین آن باشدیدترین بمباراتهای وحشیانه، توپخانه سنگین، تانك و زره پوش همراه ودر جریان است ، از مضمون اظهاریه و بیانیه کمیته اجرائی مرکزی جبهـه خلقی آزادی عمان که روزنامه پراودا در ۲۸ دسامبر ۱۹۷٤ زیر عنوان « اراده خلل ناپذیر میهن پرستان » بر اساس خبر خبر گـذاری تاس منتشر کـرده بخوانیم : « در این اظهاریه شرکت نیرو های ایران درمبارزه علیه میهن پرستان عمان تقبیح گردیده است . در اظهاریه خاطر نشان میشود که علیرغم حمایت‌وسیع از خارج، رژیم ارتجاعی سلطان قابوس نتوانسته‌موفقیت قابل ملاحظه‌ای بدست آورد . شور انقلابی و میهن پرستی توده‌های خلق‌عمان دچار تزلزل نگردیده است. در بیانیه نظامی جبهه» جمع بستی ازمبارزه میهن‌پرستان عمان از ۲۰ نوامبر ۱۹۷۳ تا دهم دسامبر ۱۹۷٤ داده شده که در صدو بیست مورد مختلف بعملیات نظامـی مبادرت کردند و در جریان این عملیات صـد نقطه مقاومت مداخله گران را محو و مقادیر زیادی وسائل نظامی را از بین برده‌اند . چندین هلیکوپتر سرنگون شده و دشمن صدها کشته و زخمی داده است . . .

۲ ـ تجاوز به جمهوری عراق . مدتهاست که تجاوز به عراق بصورت تجاوزات مستقیم وآشکار بمرزهای عراق، ارسال اسلحه و مهمات و کارشناس نظامی و جاسوسان ساواك به کردستان عراق برای کمك به ارتجاع کرد، خرابکاری و تحریکات گوناگون در داخل خاك این خاك کشور درآمده است . بقول مجله « اکونومیست» لندن (۱٤ دسامبر ۱۹۷٤)برروی سلاحهـای پیش مرگه‌ها که مین های پلاستیکی وسلاحهای ضدهوائی جزئی از آنهـاست ، نوشته شده : «ساخت‌ایـران » ! نیروی هوائی ایران پس ازانتقال اجباری مرکز بارزانی به « حاجی عمران » در پانزده کیلومتری مرز ایران مواضع مقدم نیروی عراق را در جبهه کردستان عراق بمباران میکند . هدف این تجاوز آشکار ساقط کردن حکومت ضد امپریالیستی و مترقی عراق است .

۳ ـ ایـران زرادخانه امپریالیسم . حکومت ایـران سلاحهائی که خرید آنها را بمردم ایران تحمیل کرده، طبق حواله (!) ودستور امپریالیسم امریکا در اختیار حکومتهای ارتجاعی مانند حکومت تیو در ویتنام و ملك حسین در اردن و نظائر آنها کـه وابسته بامریکا هستند میگذارد .

٤ ـ شرکت درتوطئه‌های امپریالیستی. همکاری با امپریالیسم و شرکت در توطئه هـای آن در منطقه و قراردادهای نظامی مانند « سنتو » که در مانور دریائی آن چندی پیش نیروی دریائی ایـران نقش بارزی ایفا کرد ، نیز یکی از « جزئیات سیاست » حکومت ایران است .

۵ ـ نفوذ درسواحل خلیج. اعمال نفوذ سیاسی ، نظامی، مالی واقتصادی درمنطقه‌خلیج ومجاورآن بسود بورژوازی بزرگ ایران و سرمایه‌های فعال امپریالیستی در ایـران

٦ ـ حکومت ایران دلال امپریالیسم . علاوه بر ایفای نقش ژاندارم در منطقه و سرکـوب جنبشهای مترقی ، حکومت ایران بنمایندگی از جهان سرمایه داری برای کشاندن کشورهای بیطرف و ترقیخواه در خاورمیانه و نزدیك وحوزه اقیانوس هند بدایره اردوگاه شیطانی کشورهای بزرگ سرمایه‌داری ودور کردن آنها از مجتمع کشور های سوسیالیستی وحکومتهای ضد امپریالیستی، با اتکاء بظرفیت مالی و نظامی خود و همچنین زیر نقاب ریاکارانه تبلیغـات دروغ صلحجـویانه و استقلال طلبانه ، نقش خطرناکی بازی میکند .

۷ ـ بسود سازندگان سلاحهای مرگ‌زا . ریختن در آمد مردم ایران از نفت بجیب سازندگان سلاحهای‌مرگ‌زا .

اینهاست اجزائی‌ازسیاست کلی‌ایران‌، یعنی‌سیاست توسعه طلبی ، تجاوز کاری و همکاری با امپریالیسم در منطقه که همه آنها این سخن شاه را که « ما اسلحه را برای سرگرمی نمیخریم» تأیید میکند. بدیهی است که این سیاست لجام گسیخته در هر زمینه با مقاومت شدید خلقهای منطقه رو برو شده وسر انجام با ناکامی رو برو خواهد شد .

ا . گویا

دهسال پیـکار

درنخستین روز سال۱۹۷۵ سازمان آزادی‌فلسطین «الفتح» دهمین سالگرد پیکار خود را علیه اشغالگران اسرائیلی برگزارکرد دهمین‌سال تشکیل‌سازمان آزادی فلسطین در شرایطی‌برگزار میشود که این سازمـان به پیروزیهـای مهمی‌دست یافته است . مجمع عمومی سازمان ملل متحد اخیراًسازمان‌آزادی فلسطین‌را بعنوان یگانه نماینده‌خلق‌عرب فلسطین برسمیت شناخت و به رهبر این سازمان یاسر عرفات امکان‌داد مطالبات خلق عرب فلسطین را در مجمـع عمومـی سازمان ملل متحد مطرح کنـد . مهم ترین پیروزی خلق عرب فلسطین شناسائی حـق تعیین سرنوشت، استقلال وحق حاکمیت ملی این خلق ازسوی سازمـان ملل متحد است . این پیروزی بزرگ مرحلهٔ مهمی از پیکار دشوار ۲۵ سالـه فلسطینی ها برای احراز حقوق حقه خود است ، در عین حال شکست‌سیاسی امپریالیستها و صهیونیست هاست که سالیان دراز حاضر نشدند حقوق ملی خلق عرب فلسطین را برسمیت بشناسند .

خلقهای ایران و در پیشا پیش آنها حزب تودهٔ ایران ، حزب طبقه کارگر ایران که پیوسته از پیکار عادلانه خلق عرب فلسطین علیه امپریالیسم وصهیونیسم پشتیبانی نموده اند ، در آینده نیـز در راه همبستگـی با مبارزهٔ خلق عرب‌فلسطین از هیچگونه کوششی دریغ نخواهندنمود .

دنباله از صفحه ۱

اسلحهٔ کارگران

ضد کارگری رژیم برای قشر وسیعی از کارگران افشا شده است . کارگران در برخورد با واقعیت دریافته‌اند که اندك بهبوددر شرایط کار و زندگی آنان ، حتی‌در چهار چوب قوانین موجود کار بدون بـرخورداری از تشکل صنفی و فعالیت آزاد و مستقل اتحادیه ای‌میسر نیست . در لحظه کـنونی ما ناظـر تدارك و تکـوین مبارزات وسیع صنفی کارگران هستیم که در عین‌حالیکه از رخوت تبلیغات نفی کننده جنبش کارگـری خارج میشود ، محتاج آنست که از گرایشهای چپ روانه با آگاهی تمام محفوظ نگاه داشته شود . حامامین چنین گرایشی یا به قوانین تکامل جنبش کارگـری آگاهی ندارند و یا اینکـه دانسته در جهت انحـراف جنبش بمنظور سرکوب آن در لحظه جنینی اقدام میکـنند . تشدید استثمار در دهه « انقلاب سفید » که‌با فشار و ترور پلیسی همراه بوده به عدم رضـایت شدید در میان‌کارگران انجامیده است . در عین حال درهمین فاصله کارگران به نیروی عمده طبقاتی در جامعه ایران بدل شده‌اند . برای نیل به تغییرات جدی بسود رفاه و تأمین حقوق اجتماعی و سیاسی زحمتکشان در بطن جامعه ایران امکانات بالقوه و شرایـط مساعد غیر قابل انکاری بوجود آمده است . گره کار در تکوین‌طبیعی مبارزات وسیع صنفی ، سیاسی وطبقاتی و حفظ اصالت جنبش کارگری در لحظه اعتلای مجدد آنست .

م . کارگر

دنباله از صفحـه ۱

تحریکات امپریالیسم امریکا . . .

امریکا نیز تهدیدات اخیر کیسینجر و جـرالد فورد با اعتراض و مخالفت وسیع مواجه شده است . سناتور ج. اسپارکمن معاون صدر کمیسیون سنای امریکا در مسائل خارجی با اشاره به اظهارات اخیر کیسینجرچنین یادآور میشود : «حتی فکر دخالت مسلحانه برای‌دریافت نفت و یا هر چیز دیگر برای من تنفر آور است » .

نگرانی اسپارکمن ونظایر او در امریکا ازنتایج تحریکات امپریالیسم امریکا علیه کشور های نفت خیز تصادفی نیست . آن جناح از هیئت حاکـمه ایالات متحده که با چشم باز ناظر وقایع زمان است بدرستی تشخیص میدهد که توطئه هـای امپریالیسم امریکا نه فقط به نتیجه نمیرسد بلکه تنها میتواند به مشکلات بیشتری برای همهٔ جهان سرمایه داری منتهی شود .

امروز در جهان نیروئی وجود ندارد که بتواند از استیفای حقوق ملی کشور های نفتخیز جلوگیری‌بعمل آورد . « پراودا » ارگان حزب کمونیست اتحادشوروی در رابطه با تهدیدات اخیر امپریالیسم امریکا نسبت به کشور های نفتخیز در حال رشد مینویسد : « سیاست لولهٔ توپ و ارعاب موفقیت آمیز نیست . تحریکات امپریالیستی قادر به ترساندن ملل نمی‌باشد » .

ملل کشور هـای نفتخیز در حال رشد با اتخاذ تصمیمات قاطع و اعـتلاء مبارزات ضد امپریالیستی به توطئه های جدید امپریالیسم امریکا و کارتل بین المللی نفت پاسخ میدهند . حزب توده ایران که با [illegible] عقیدهٔ افکار عمومی مردم ایـران است شدیداً علیه [illegible]ریکات امپریالیسم امریکا اعتراض میکند . حزب ما :

از مردم ایران دعوت میکند که با تمام نیرو در برابر تهدیدات و سیاست امپریالیستی بپا خیزند . حزب ما از دولت ایران میخواهد کـه نه با پاسخ های زبانی بلکه عملا برای مقابله با این تحریکات در اتحاد با دیگر کشور های نفتخیز و با اتکاء بخواست و عزم جزم مردم ایران اقدام نماید .

ضروری‌ترین پاسخی که از جانب ایران باید‌به تحریکات امپریالیسم و کارتل بین المللی نفت داده‌شود لغو قرارداد تحمیلی فروش نفت به کنسرسیوم و طرد آن از کشور ماست .

م . جهان

دنباله تظاهرات وسیع دانشجویان . . .

کشان سخن گفت .

شرکت کنندگان در میتینگ برای تظاهر در برابر هتل امپریال محل اقامت شاه در وین حـرکت کردند در میان راه چندین هزار اعلامیه پخش شد . در میان راه پلیس اتریش از ادامه تظاهرات جلوگیری کرد. در این موقع نماینده دانشجویان ایرانی سخنرانی کرد وسیاست ضد ملی وضددموکراتیك رژیم شاه را علیه مردم ایران وتمام خلق های خاور میانه [illegible] نمود ومحکوم‌ساخت میتینگ‌وتظاهر بدینسان پایان [illegible]رفت.